Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1938)

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ'

Χριστιανική επιγραφή εξ Άργους

Μάρκελλος ΜΙΤΣΟΣ

doi: [10.12681/dchae.1397](https://doi.org/10.12681/dchae.1397)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΜΙΤΣΟΣ Μ. (2013). Χριστιανική επιγραφή εξ Άργους. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, α'-β'. <https://doi.org/10.12681/dchae.1397>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Χριστιανική επιγραφή εξ Άργους

Μάρκελλος ΜΙΤΣΟΣ

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ' • Σελ. α' -β'

ΑΘΗΝΑ 1938

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ὑπὸ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΙΤΣΟΥ.
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ

Λεπτὴ πλάξ μαρμάρου (εἰκ. 1), εὑρεθεῖσα κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1935 κατὰ τὸ ΝΔ τμήμα τῆς πόλεως Ἄργους καὶ μεταφερθεῖσα εἰς τὴν αὐτόθι τοπικὴν συλλογὴν ἀρχαιοτήτων. Μετρᾷ εἰς ὕψος 0,145, πλάτος 0,285 καὶ πάχος 0,02.

Ἡ ὁπισθία πλευρὰ τῆς πλακὸς εἶναι ἀκατέργαστος, ἐνῶ ἐπὶ τῆς προσθίας ἔχει χαραχθῇ ἡ κατωτέρω ἐπιγραφὴ, ἀναγομένη εἰς τὸν Ε΄ μ. Χ. αἰῶνα:

Εἰκ. 1. Χριστιανικὴ ἐπιγραφὴ ἐξ Ἄργους.

† ΚΥΜΗΤΗΡΙΟΝ ΑΣΠΑΡΟΣ ΔΟΙΩ
ΟΛΥΚΟΤΙΝΩΝ Η ΤΙΣ Δ ΑΝ ΕΤΟΛ-
ΜΗCH ΑΝΟΡΥΞΕ ΤΟ ΚΥΜΗΤΗ-
ΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΥΠΟΚΙΣΤΕΝ
ΑΥΤΟ ΤΩ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙ ΤΩΝ
ΕΙΟΥΔΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΟΝΕΝΕ
ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΔΟΙ(Ω) ΟΛΥΚΟΤΙΝΑ

Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν εἶναι Ἑβραϊκὴ, ὥς θὰ ἐνόμιζε τις ἀπὸ τὸ ἐν στίχ. 4/5 ἀνάθεματι τῶν/Εἰουδαίων, ἀλλὰ Χριστιανικὴ, ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει ὁ σταυρός. Εἶναι δὲ ὁμοία πρὸς τὰς ὡσαύτως ἐξ Ἄργους προ-ερχομένας ἐπιγραφὰς ἐν BCH 1907, σελ. 184 καὶ IG IV 1,628.

Στίχ. 1.— *Κυμητήριον* καὶ κατωτέρω ἐν στίχ. 3 εὔρηται γεγραμ-
μένη ἡ πρώτη συλλαβὴ μέ: υ ἀντί: οι. Συχνὰ δὲ εὔρηται οὕτω ὡς ἐν

CIG 9304. 9306. 9311. 9312, 9314-9316; IC VII, 169-172, 174-17; IC IV1, 403; N. Müller-Nikos A. Bees, „Die Inschriften der jüdischen Katakomba am Monteverde zu Rom“ 40. 62. 63. 107. 119. 160. „Άλλως εϋρηται ή λέξις γεγραμμένη μέ: οι.

”Ασπαρος τύπος παράλληλος του ”Ασπαρος, όνόματος, τὸ όποϊον συχνά άπαντᾷ.

Κυμητήριον - ”Ασπαρος. Γενική κτητική. Κατά τὰ όμοια: μνημα (CIG 9159), θήκη (CIG 9168), σωματοθήκη (CIG 9164), ήροειον (CIG 9182), χαμοσόριν (CIG 9220), θέσις (CIG 9241), κύμησις (CIG 9250) του δεινος κλπ., περί ῶν πλείονα ίδε έν Bull. Inst. Arch. Russe Constantinople, τόμ. XIV, σελ. 183.

δοιω οϋτω και έν τῷ 7 στίχῳ.

Στίχ. 2 ὀλυκοτίνων. Περί τούτου έχει γραφή έκτενῶς παρά του καθηγητου κ. Νίκου Βέη έν Revue Numismatique 1912, σελ. 84 έξ.

Στίχ. 2/3 άνορύξει τὸ κοιμητήριον τούτο. Άνάλογοι φράσεις είναι αί: μή τις τολμήσι άνϋξει [τὸ κ]οι[μ]ητήριον τούτο (CIG 9298₃), μή τις ποτέ τολμή ένθάδε τινά καταθέσθαι (CIG 9228₇), [ή] έτερός τις το[λ]μήση σῶμα κατα|θέσθαι ένταϋθα (CIG 9303₆), είτις δέ πο|τε θελήση τιν[ά] ὤδε |θεΐναι (CIG 2183).

Στίχ. 4/5 ὑποκίστεν/αὐτὸ τῷ ἀναθέματι τῶν |Εἰονδέων. ”Ιδε και τά: έχέ[τω] |τὴν μερίδα του ’Ιούδα του προδότου επί επιγραφῆς έξ ”Αργους (IC IV1, 628),... ὁ άνοίξας... έχει τὴν μερίδα του ’Ιούδα, επί επιγραφῆς έκ Λαυρεωτικῆς (’Αθηνά, τόμ. Δ’ [1891] σελ. 127), ὡς και: λόγον δώ|η τῷ θεῷ και ἀ|νάθεμα ήτω |μαραναθάν· επί επιγραφῆς έκ Σαλαμίνος (CIG 9302). Σχετικῶς πρβλ. τὰ ὑπὸ του καθηγητου κ. Νίκου Βέη έν Bull Inst. Arch. Russ. Konstantinople, τόμ. XIV, σελ. 194 γραφόμενα.